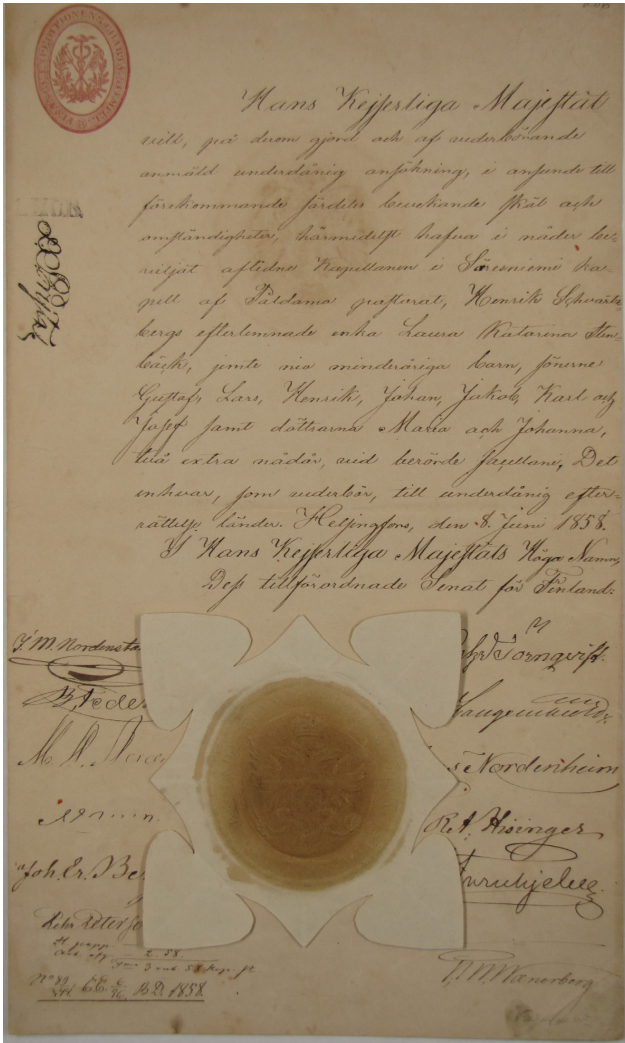

Henrikin kuoltua Laura Schwartzberg ja hänen Janne-veljensä, joka toimi yhdeksän alaikäisen lapsen holhoojana, anoivat keisarilliselta senaatilta kahta ylimääräistä armovuotta.

Kuopion hiippakunnan tuomiokapituli antoi anomuksesta lausuntonsa, jossa se puolsi toista anotuista armovuosista. Senaatti myönsi armovuodet anomuksen mukaisina ja viittasi erityisen koskettaviin syihin. Näin perhe nautti kappalaisen virkaan liittyviä tuloja vappuun 1860 saakka ja samalla huolehti armovuoden saarnaajan palkkaamisesta.

Tässä alkuperäisteksti kirjeen rivijaon mukaisesti puhtaaksikirjoitettuna.

Hans Kejsleriga Majestät vill, på derom gjord och af vederbörande anmäld underdånig ansökning, i anseende till förekommande särledes bevakande skäl och omständigheter härmededelst hafuer i nåder beviljat aflidne kapellanen i Säresniemi kappell af Paldama pastorat, Henrik Schwartzbergs efterlemnade enka Laura Katarina Stenbäck, jämte nio minderåriga barn, sönerne Gustaf, Lars, Henrik, Johan, Jakob, Karl och Josef samt döttrarna Maria och Johanna två extra nådar vid berörde sacellane. Det enhvar som vederbör, till underdånig efter rättelse länder. Helsingfors den 8. Juni 1858.

I Hans Kejsleriga Majestäts Höga Namn
Des tillförordnade Senat för Finland

Suomennos suorasanaisena versiona, koska suomalainen lauserakenne poikkeaa ruotsalaisesta.

Hänen Keisrillinen Majesteettinsa on päättänyt alamaisen anomuksen ja asianomaisen hakemuksen johdosta, ottaen huomioon erityisen painavat syyt ja olosuhteet, myöntää Paltamon seurakunnan Säräisniemen kappelin edesmenneen kappalaisen Henrik Schwartebergin leskelle Laura Katarina Stenbäckille sekä yhdeksälle alaikäiselle lapselle,

pojille Gustaf, Lars, Henrik, Johan, Jakob, Karl ja Josef sekä tyttäriille Maria ja Johanna, kaksi ylimääräistä armovuotta yllämainitussa kappeliseurakunnassa, mikä kaikille asianosaisille määrätään alamaisesti noudatettavaksi.

Helsingissä kesäkuun 8. päivänä 1858.

Hänen Keisarillisen Majesteettinsa Korkeaa Nimeä käyttämään määrätty Suomen Senaatti

Kirjeen alalaidassa sinetti ja allekirjoitukset.

Suomentajan kommentti: Aikamoinen senaattorijoukko tarvittiin armovuosista päättämään, kun allekirjoittajina olivat ainakin senaattorit Nordenstam, Törnqvist, Federley, Langenskiöld, Nordenheim, Hisinger ja Furuhielm.

Kirje on hyvä esimerkki hallintobyrokratiasta, eikä byrokratia ole tässä negatiivinen asia, vaan osoitus laillisen menettelyn tärkeydestä ja pienen ihmisen mahdollisuuksista saada asiansa kuulluksi.

Kirje kertoo myös köyhän kehitykseen ihmisten hädästä. Lauraa on painanut raskaas huoli suuren

perheen toimeentulosta. Sosiaaliturvaa ei juuri ollut. Papin perheellä olivat sentään armovuodet, jotka antoivat aikaa elämän järjestämiseen, mutta kansalaisten suurella enemmistöllä ei ollut muuta kuin omaisten armeliaisuus ja pitäjän vaivaistenhoito.

Ei ihme, että moni papin perhe suistui kurjuuteen ja leski myi viinaa, kulki kerjuulla ja yritti saada jotakin työtä taloista. Tilanne valkeni, jos löytyi kuolinpesän konservaatiosta kiinnostunut pappismies. Konservatio tarkoitti avioitumista lesken tai tyttären kanssa ja sitoutumista huolehtimaan perheen elannosta. Ei konservaatiokaan aina ollut auvoinen ratkaisu.